

Sygn. akt V .2 Ka 132/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

Wydział V Karny Sekcja Odwoławcza

w składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Klekocki

Protokolant: Justyna Napiórkowska

w obecności Marka Kasieczko Prokuratora Prokuratury Rejonowej Gliwice-Zachód w Gliwicach delegowanego do Prokuratury Rejonowej w Rybniku

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2019 r.

sprawy:

S. N. /N./

s. C. i E.

ur. (...) w R.

oskarżonego o przestępstwo z art. 177 §1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 13 grudnia 2018r. sygn. akt III K 1199/17

I.utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II.zasądza od oskarżycielki posiłkowej R. C. na rzecz oskarżonego S. N. kwotę 840zł (osiemset czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów obrony w postępowaniu odwoławczym;

III.zasądza od oskarżycielki posiłkowej na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze w kwocie 20zł (dwadzieścia złotych) oraz obciąża ją opłatą za II instancję w kwocie 60zł (sześćdziesiąt złotych);

SSO Sławomir Klekocki

Sygn. akt V Ka 132/19

UZASADNIENIE

S. N. został oskarżony o to, że w dniu 20 marca 2017 roku w R. na ul. (...) prowadził samochód osobowy marki D. (...) o nr rej. (...) i jadąc w kierunku ul. (...) naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że „w strefie zamieszkania” nie dostatecznie uważnie obserwował przedpole jazdy, w wyniku czego potrafił idącego ulicą pieszego S. C. czym nieumyślnie spowodował wypadek drogowy, w następstwie którego poszkodowany pieszy S. C. doznał złamania

kostek lewego podudzia łącznie ze stawem skokowym, co spowodowało naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni i poniżej 6 miesięcy w myśl art. 157 § 1 kk, tj. o czyn z art. 177 § 1 kk.

Wyrokiem z dnia 13 grudnia 2018 r. Sąd Rejonowy w Rybniku uniewinnił oskarżonego S. N. od popełnienia zarzucanego mu czynu. Na podst. art. 632 pkt 2 kpk zasądził od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego kwotę 1.344 zł tytułem zwrotu kosztów związanych ustanowieniem obrońcy z wyboru. Kosztami procesu obciążył Skarb Państwa.

Apelację od tego wyroku wniósł pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej R. C. zaskarżając wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego zarzucając niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych, istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy poprzez nie uwzględnienie zastrzeżeń oskarżycielki posiłkowej stanowiących zarzuty do opinii biegłych wraz z dalszymi wnioskami dowodowymi, co w konsekwencji spowodowało niewłaściwe ustalenie przebiegu zdarzenia z dnia 20.03.2017 r. a w konsekwencji przyjęcie, iż oskarżony nie dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu.

Wskazując na powyższe obrońca oskarżonego wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

W oparciu o w/w zarzut pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej nie jest zasadna. Pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej zarzuca sądowi rejonowemu błąd w ustaleniach faktycznych polegający na nie daniu wiary zeznaniom S. C. oraz nie uwzględnieniu zastrzeżeń oskarżycielki posiłkowej co do opinii biegłych. Jednak sąd I instancji w swoim uzasadnieniu wskazał dlaczego nie dał wiary zeznaniom S. C. odnośnie przebiegu zdarzenia. Wskazywał bowiem na niekonsekwentne, niespójne znania w/w świadka, sprzeczne również nie tylko z wyjaśnieniami oskarżonego ale także z zeznaniami naocznego świadka B. N.. Sąd wskazuje w swoim uzasadnieniu, że zeznania świadka B. N. są logiczne, szczegółowe, spójne wewnętrznie korespondują z pozostałym materiałem dowodowym. Odnośnie zarzutu dotyczącego opinii biegłych, to sąd rejonowy wskazał, że biegły z zakresu ruchu drogowego w swojej pisemnej opinii stwierdził, iż z uwagi na brak pozaosobowych źródeł dowodowych nie mógł dokonać rekonstrukcji wypadku w sensie kryminalistycznym, czy technicznym. Nie mniej jednak sformułował wnioski odnośnie zeznań S. C., oskarżonego oraz świadka B. N. wskazując na pewne niejasności w zeznaniach pokrzywdzonego. Również biegły sądowy z zakresu chirurgii urazowo-ortopedycznej w swojej opinii wskazywał na najbardziej prawdopodobną wersję zdarzenia przedstawioną przez oskarżonego. To sąd rejonowy mając dwie odmienne wersje przebiegu zdarzenia dokonał oceny materiału dowodowego i uznał, że wersja prezentowana przez pokrzywdzonego jest niewiarygodna. Z relacji wszystkich przesłuchanych świadków jednoznacznie wynika, że pokrzywdzony od dłuższego już czasu uniemożliwiał przejazd kierowcom przez ulicę (...) w R.. Tym samym zarzuty podniesione w apelacji mają w ocenie sądu okręgowego charakter czysto polemiczny i sprowadzają się do negowania właściwych ocen i ustaleń sądu, przeciwstawiając im własne oceny i wnioski, które w żadnym razie nie mogą podważyć trafności rozstrzygnięcia sądu rejonowego. Sąd rejonowy dokonał oceny dowodów zgromadzonych zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i sądowego w sposób bezstronny, nie przekraczając granic swobodnej oceny dowodów, a przy tym uwzględnił zasady doświadczenia życiowego, a swój pogląd na ostateczne wyniki przewodu sądowego przekonująco uzasadnił w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku. Rozstrzygnięcia Sądu I instancji znajdują oparcie w prawidłowo dokonanej ocenie całokształtu materiału dowodowego, zgromadzonego i ujawnionego w toku całego postępowania (art. 410 kpk). Wnikliwe i obszerne pisemne motywy zaskarżonego wyroku uzasadniają twierdzenie, że ocena materiału dowodowego, dokonana przez sąd I instancji w pełni uwzględnia reguły wyrażone w art. 4 kpk, art. 5 kpk oraz art. 7 kpk. Z tych też względów nie uznając zasadności zarzutów apelacji pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej, nie dzieląc przytoczone na ich poparcie argumentów Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy, zasadzając od oskarżycielki posiłkowej na rzecz oskarżonego kwotę 840 zł tytułem zwrotu kosztów obrony w postępowaniu odwoławczym. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk.